

JOHN COFFEY TERUG MET TORENHOGE AMBITIES

Op 18 augustus komt Four uit, jawel, het vierde album van John Coffey. Na een afwezigheid van zeven jaar is de band namelijk helemaal terug. We spraken met Richard van Luttikhuisen en Carsten Brunsveld over de pauze, de terugkeer en de plaat die de band opnam met Adrian Brushby.

Tekst: Chris Dekker

Tussen 2008 en 2016 kwam John Coffey met drie albums en een handvol ep's, het won een Edison en de band tourde door Europa. En was er niet iets met de zanger die een biertje opving, dat twintig miljoen keer terug werd gekeken ofzo? In 2016 nam de band een pauze, maar begin dit jaar was er groot nieuws: John Coffey is terug en sterker dan ooit, met een zeer goed nieuw album en dikke optredens. De band bestaat uit zanger David Achter de Molen, gitaristen Alfred van Luttikhuisen en Christoffer van Teijlingen en de ritmesectie met bassist Richard van Luttikhuisen en Carsten Brunsveld op

drums. De laatste twee schoven bij ons aan en we spraken uitgebreid over de pauze, de herrijzenis van John Coffey en het nieuwe album.

Waarschijnlijk herkent iedere lezer het. Het is lastig om een goede band bij elkaar te zoeken en al helemaal om het bij elkaar te houden. Sommige bands stoppen definitief om toch weer terug te keren, anderen blijven afscheidsoptredens geven, maar als bands met een pauze gaan belooft dat nooit veel goeds. Bij John Coffey kwam de pauze echter op een goed moment en

gelukkig bleef het bij een tijdelijke stop.

Carsten: 'Er waren diverse redenen voor. We wilden kijken of er een leven was naast muzikant-zijn en toeren. De andere optie was om weer de cyclus in te gaan met opnemen, uitbrengen, touren, opnemen. We dachten na over wat we nog meer konden doen, we besloten tot de pauze en opeens ben je jaren verder. De urgentie om door te gaan was er even niet, er werden met succes bands opgericht, zoals Tusky en Beach Dog, terwijl andere bandleden dingen achter de schermen gingen doen. Op en

dag had Alfred een mapje met audiofiles aangemaakt, die duidelijk niet voor Tusky waren. Waar waren ze dan wel voor? Zo begon het weer een beetje. Eerst begin je elkaar te polsen, dan volgen er dronken avonden waarbij emotioneel geroepen werd dat we "natuurlijk weer bij elkaar moesten komen." Dan gaan er weer een paar jaar overheen en plotseling sta je in de studio.'

DROOM *Maar is die cyclus van opnemen, uitbrengen en touren niet juist wat je wilt als muzikant? Of met jullie succes zelfs een droom?*

Richard: 'Het is absoluut een droom, die ook uitgekomen is. We deden 130 shows per jaar, we waren fulltime met de band bezig, maar er waren meer redenen dan alleen het leven buiten John Coffey te exploreren. Wij hadden steeds een cyclus van drie jaar. Jaar 1 was schrijven en opnemen, Jaar 2 was releasen, veel spelen en je uitgaven weer terugverdienen en in Jaar 3 probeer je wat geld over te houden, opdat je zoveel mogelijk dagen van de week muzikant kan zijn. In 2015 stelden we ons de vraag of we zo verder wilden. Er waren

Carsten Brunsveld

Richard van Luttikhuisen

argumenten voor – het is natuurlijk ontzettend leuk – en tegen. Een band als de onze kan alleen overleven als je heel veel speelt, constant blijft spelen en dat trekt een wissel op je persoonlijke leven. En je hebt het gevaar dat je als vrienden de band ingaat en als collega's er uitgaat. Het is goed aanvoelen wanneer je stopt, zodat je vriendschappen behoudt. Met alle succes en prachtige ervaringen voelde het goed om het op pauze te zetten. Het was een goed moment, we konden wel even teren op alle mooie ervaringen, maar geen zeven jaar. Na een paar jaar begonnen de eersten wat te opperen, dat was te vroeg voor mij en een jaar of vijf verder was het een beetje "nu of

nooit". Het leek ons toch fijn om een nieuw hoofdstuk toe te voegen.'

Het is lastig om als band in Nederland je hoofd boven water te houden. Ze kregen veel kritiek, maar ik ben juist te spreken over hoe De Staat subsidies wist binnen te halen.

Carsten: 'Hoe De Staat het heeft gedaan is superverstandig. In de kunst en de klassieke wereld zijn subsidiepotten heel normaal en in de pop gingen we daar een beetje moeilijk doen. Dat is raar, want ze hebben nu de ruimte om zich artistiek te ontwikkelen, zodat ze verder konden kijken dan de popzalen. Ik juich dat toe en ik zou liegen als wij niet kijken naar mogelijkheden om meer artistieke vrijheid te hebben, zodat je niet alleen maar eindeloos hoeft te spelen om je broek op te halen.'

Laten we het over de plaat hebben. Er was dus opeens een mapje met song-ideeën.

'DAN VOLGEN ER DRONKEN AVONDEN WAARBIJ EMOTIONEEL GEROEPEN WERD DAT WE "NATUURLIJK WEER BIJ ELKAAR MOESTEN KOMEN."

Alfred en Richard van Luttikhuisen met producer Adrian Bushby

Werd dat door meer mensen gevuld?

Carsten: 'Ja, de credits worden wel weer door ons vijven gedeeld, maar de basis-tracks kan je toewijzen aan bepaalde mensen.'

Richard: 'We waren er laat mee, maar we hebben GarageBand ontdekt. Woehoe! Dat was echt mind-blowing en het werkte geweldig. Het componeren gebeurde op afstand en het was steeds een heen-en-weer-gaan van ideeën. Ik ben niet zo'n goede gitarist. Als ik een palm-mute doe, klinkt dat niet zo als het hoort. Dan kwam er dus wat later weer een file terug dat beter ingespeeld was. We gingen pas de oefenruimte in als het idee klaar was en zo maakten we daar rap stappen.'

OLD SCHOOL Carsten: 'Het was een compleet andere manier van werken dan we gewend waren. Normaal was er een punt dat we een plaat moesten gaan

'ONZE AMBITIES WAREN TORENHOOG, MAAR ZO MOET HET OOK.'

opnemen en er nummers moesten komen. Dan ga je met zijn vijven een hok in en je gaat aan de gang met een riff. Nu waren er complete ideeën en die konden we al repeterend bijschaven. Dat was een supermooie manier om nummers te schrijven. Een ontdekking: zo kan het ook!'

Het ergste wat je mij als bassist kan vertellen is dat de gitarist een baslijn voor me bedacht heeft. Gebeurden dat soort dingen ook?

Richard: 'Haha, ja hoor en vice versa ook. Een aantal licks, melodieën en riffs zijn van mijn hand, terwijl Alfred baslijnen heeft gemaakt. Voor het liedje dat je zelf had geïnitieerd, maakte je niet alleen de

compositie, maar ook de meeste onderdelen. En dat verfijnden we later, ook in de oefenruimte. Het was heel efficiënt, maar wel meer een individueel proces, maar dat was wel praktisch. We hebben allemaal privélevens, we kunnen niet elke avond de oefenruimte in om eindeloos te proberen. We waren heel old school, dat hebben we los moeten laten, maar dat was fijn.'

Carsten: 'Als drummer had ik met het maken van nummers nooit een referentiepunt, behalve een hoop herrie uit een gitaarversterker, waar ik kaas van moest proberen te maken. Nu wist ik wat de riff was, hoe lang het duurde, het nummer had vaak al een gevoel en soms was er al een

drumpartijtje in GarageBand gemaakt. Ik had nu dus audiofiles, waarmee ik zelf de schuur in kon met mijn drumstel. Zo was ik al behoorlijk ingespeeld, toen we de oefenruimte in gingen, voor het uitvoeren en bijschaven. Uiteindelijk ontcom je er niet aan om samen te oefenen. Vorige zomer hebben we goede demo's gemaakt en vlak voor de studiosessie in november weer. Ondanks de pauze voelde alles meteen weer zeer vertrouwd.'

Richard: 'We wilden voorkomen dat we vanaf het begin met zijn vijven in een oefenruimte moesten staan. Dat was echt einde van het proces geweest. De dynamiek onderling werd wel wat gezonder. We vinden ons een democratische band, maar met vijf mensen in de oefenruimte geldt toch het recht van de sterkste. Er is nu een wat meer individueel geluid per liedje, van degene die hem geïnitieerd heeft.'

'HET IS GOED AANVOELEN WANNEER JE STOPT, ZODAT JE VRIENDSCHAPPEN BEHOUDT.'

TIME MANAGEMENT Uiteindelijk gingen jullie afgelopen november de studio in met producer Adrian Bushby, die met Muse, Foo Fighters en The Darkness werkte. Carsten: 'Het is een battle om de juiste producer te vinden. Wie matcht er met het geluid dat je wilt overbrengen? Het moest niet te glad zijn, ik hou niet van die overgecomprimeerde metalplaten, dus het werd een zoektocht. Ik luisterde naar Black Peaks en hun plaat klonk vet, zonder dat het nep is. Je hoort echt de geluiden en de versterker. Ik googelde en Adrian bleek de producer te zijn. We hebben met meer grote producers gewerkt, dus we hebben gewoon een lijntje uitgegooid. Hij bleek een bevlogen en enthousiaste gast te zijn,

met wie we een heel fijn proces hadden. We hebben nog nooit zo relaxt opgenomen, mede omdat hij een erg goede time manager was. Dat is belangrijk als je maar beperkt de tijd hebt.'

Wat heeft hij toegevoegd aan het resultaat?

Richard: 'Hij was voor de opnames al een keer overgevlogen voor een demodag samen. Een preproductiedag. Naast dat hij alles van buitenaf kon beluisteren, draaide hij wat om, maakte iets wat compacter, verlegde soms de accenten in een compositie. Omdat we hem meteen vertrouwden, pasten we toe wat hij zei en dat bleek te werken. Het zijn net die kleine puntjes die

een goede song echt goed maken. En hij is een gitaarfreak en daar kiezen we de producer op uit. Het moet echt gebeuren in de arrangementen van de gitaar. Hij heeft toch wel een specifieke saus, toon en idee van wat hard moet zijn en hij durft over het randje te gaan, qua hoeveelheid arrangement. De gitaristen hebben hun lol wel gehad!

Carsten: 'Ik vond het ook goed werken dat degene die opneemt ook mixt. Adrian had hele duidelijke ideeën van hoe ieder nummer moest klinken en daarin hoor je zijn kunde terug. Hij maakte hele specifieke keuzes in de mix, waardoor ieder nummer een eigen identiteit heeft gekregen. Je hebt veel afwisseling op de plaat.'

Waar is het album opgenomen?

Richard: 'We hebben Mailmen in Utrecht een paar weken overgenomen. Eigenaar Martijn Groeneveld moest wel tegen een aantal bands zeggen dat wij er waren, maar met de boodschap: "Hou je bek, want het is geheim!" We hebben Adrian voor twee weken laten overkomen dus hij was er helemaal voor ons. We hadden een goede planning en dat maakte het ontspannen. Ik moest wel eens iets als kinderen in bed leggen en dan kon ik eind middag even weg om er 's avonds weer te zijn.'

Zeven jaar is lang. Nu hebben jullie veel grote optredens gedaan en staan, maar is

'IK HEB NU AL WEER ZIN IN DE VOLGENDE SHOW EN DE SHOWS ZIJN ECHT VUISTSLAGEN!'

er ook wel eens twijfel geweest? Zo van: Kennen de mensen ons nog wel?

Richard: 'Ja zeker en onze ambities waren torenhoog, maar zo moet het ook. Je moet alleen verder gaan als je iets kan toevoegen en dat begon met een plaat maken waar we superblij mee zijn, qua muziek, productie en artwork. We merkten snel dat de industrie enthousiast was; de partners met wie we samenwerkten wilden allemaal weer, net als wat grote festivals. We voelden dus al snel enthousiasme, maar met die eerste kroegshows denk je toch: wat als er niemand komt? Dan was het zo als het was en hadden we in ieder geval een mooi album afgeleverd. We staan achter ons product.'

AFAS Carsten: 'Ik had ook wel dat knabbelende stemmetje die zei: "Straks valt het tegen." We zijn nu halverwege het jaar en het is één groot feest. Maar twijfel houdt je ook scherp; het gaat niet vanzelf. Maar iedere show is van: we mogen weer! Ik heb nu al weer zin in de volgende show en de shows zijn echt vuistslagen. Enorm dik en fantastisch gaaf. Natuurlijk vinden we na afloop altijd dat er iets beter kan, maar dat

betekent dat we kritisch zijn en niets voor lief nemen.'

De zegetocht is net begonnen, maar kijken jullie al met een schuin oog naar de toekomst?

Carsten: 'Ik heb hier een ongelezen mailtje die 2024 heet.'

STUUR MAAR DOOR! Carsten: 'We zijn net begonnen, maar het eindigt niet bij het AFAS-optreden.'

Richard: 'Het is geen reünie. Natuurlijk zijn er ideeën, maar niks concreet. De voorwaarden zijn altijd dat we het zelf bijzonder moeten vinden om samen te doen, we moeten creatief en muzikaal een stap maken en de beleving is belangrijk. Denk aan de producers en buitenlandse studio's. Die beleving is alles.'

Four komt 18 augustus uit op Elektra Records Benelux/Warner

TOUR 16-8: Pre-Release Party @db's Utrecht; 18-8: Lowlands, Biddinghuizen; 9-9 Appelpop, Tiel; 16-12 AFAS Live, Amsterdam
johncoffey.nl